

KAMIENNIK (5) *sb m*

a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N kamiennik (3). ◇ G kamiennika (1). ◇ pl G kamiennik(o)w (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Człowiek trudniący się robotami kamiennymi; lapicida Murm, Mymer¹, BartBydg, Cn; caementarius, exemptor, faber marmoris, lapidarius, latomus, lautum(i)arius, marmorarius, quadratarius Cn (5) : Lapicida eyn fteinhawer Kámyennik Lapidarii, qni ex terra lapides effodiunt Murm 183; Mymer¹ 14; BartBydg 79b; SOcrates mędrzec Attenłki od Kamiennika oycza á macierze, ktora łzefzciniedziałek przygladała BielŻyw 44; Y náliczył [...] ołmdziefiąt tyfięcy kámiennikow/ co w gorze łamáli y ćiofáli kámięń Leop 2.Par 2/2.*

2. [*Chory na kamicę: áby náłz kámiennik melankoliéy łye w łobie zálągác niedał OczkoPrzymiot 437.*]

Synonimy: 1. cieszykamień, »kamienny cieśla«, »rzezacz kamienia«.

Cf KAMIENICZNY, RZEŻYKAMIENNIK

MM